

γνός καὶ ἀπεριποίητα καὶ εἰλικρινῇ, θὰ ἤ-
μεθα ἄνδρες, ὡς ἐν Ἀμερικῇ, ὅχι δειλὰ καὶ
ἄρρωστα παιδιὰ· ἐὰν ὅμως ἤμεθα ἄνδρες,
τότε πῶς ἐκδίδεται Ἀλφραβητάριον; Ἀλλ'
ἐκδίδει ὁ κ. Θ. Κολοκοτρώνης Ἀλφραβη-
τάριον; Τότε ποῦ ἐν αὐτῷ ἡ ῥάβδος τοῦ
διδασκάλου; Β.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Γ.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ. — ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΩΡ.

Κακὸν μὲν εἶναι πάντοτε νὰ ἔχη τις
θυγατέρας, κάκιστον ὅμως ὅταν αὗται αἱ
θυγατέρες ἐλαφραὶ οὔσαι καὶ καλλωπίστριαι
μόνον πρὸς τὰ ἔξω στρέφουσι τὸν νοῦν οὐ-
δόλως δὲ πρὸς τὰ οἰκιακὰ προσέχουσι. Καὶ
ὑποφερτὸν μὲν κάπως ἂν οἱ γονεῖς ἀνέ-
χωνται τῶν θυγατέρων τὰ τσακίσματα
πρὸς μελλόντων γαμβρῶν ἀποδιδέποντες
ἄγραν, ἀνυπόφορον ὅμως ὅταν οὗτοι φι-
λάργυροι καὶ γλίσχροι ὄντες αὐτὰς κατα-
κλείουσιν, εἰς οὐδεμίαν πρὸς τὸν ἔξω κό-
σμον συγκοινωνίαν τιθέντες.

Τοιοῦτος ὁ Μούκιος, πλούσιος ἔμπορος,
ὅστις ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑποψίᾳ ὅτι ἐνόησεν ὁ
κόσμος ὅτι ἔχει θυγατέρας—καὶ ὥρσιος—
ἀνεχώρησεν ἐκ Παταυίου καὶ σπεύδων ἦλθε
καὶ ἐγκατέστη ἐν Βενετίᾳ. Ἐδῶ διέδω-
κεν ὅτι ἔχει θυγατέρας τέρατα ἀσχημίας,
τὰς ὁποίας ἐγκλημα ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἐξε-
βαλλεν εἰς τὸ φῶς. Τὴν οἰκίαν του εἶχεν
ἐξασφαλίσει κατὰ παντὸς ἐξωτερικοῦ ἐχ-
θροῦ καὶ πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν οὐδ' ὑπη-
ρέτην εἰσήγαγεν. Ἀνέμενεν ἓνα ἐκ Παταυίου
—βλᾶκα πεσόντα ἐξ οὐρανοῦ—πλὴν μέ-
χρι τῆς ἀφίξεώς του αὐτὸς ἐκαμνεν ὅλας
τοῦ οἴκου τὰς ὑπηρεσίας. Οἱ νέοι τῆς Βε-
νετίας κατὰ ὑποπτρεύθησαν καὶ δὴ δύο αὐ-
τῶν ὁ Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης συνεννοη-
θέντες μετὰ τοῦ γεροντοπαλληκάρου κόμη-
τος Βιέτολα παντοίους μετέρχονται τρό-
πους ὅπως ἀλώσωσι τὸ φρούριον τῶν ἀ-
σχημῶν. Πλὴν μάτην.

Ἀφ' ἐτέρου αἱ δύο τοῦ Μουκίου θυγα-

τέρες Ἀλβίνα καὶ Ῥωμίλλα μετὰ τῆς Μι-
μόζας ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς των, πρὸ πολ-
λοῦ καταταταχθείσης ἐν τῇ σεμνῇ τῶν
γεροντοκόριτσων χορείᾳ, στένουσι καὶ
κλαίουσιν. Ἐξω ἡ Βενετία εἶναι δεδομένη
εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὰς διασκεδάσεις. — Ὁ
κόσμος χαίρεται, οἱ νέοι πηδῶσιν, αἱ νέαι
—καὶ τὰ γεροντοκόριτσα—διασκεδάζου-
σιν—ἀφοῦ εἶναι Ἀποκρέω καὶ αὐταί; —
ὦ τύχη, τύχη!

Ἡ εὐκαιρία ὅμως ἦλθεν ἀφ' ἐαυτῆς. Ὁ
ἀναμενόμενος ὑπηρέτης ἀφίχθη — ὁ γέρον
Μούκιος ἀναχωρεῖ τῆς Βενετίας, καὶ αἱ δύο
νεάνιδες μετὰ τῆς νεάνιδος θείας των κατ-
ορθοῦσι νὰ τὸν πείσωσι νὰ τὰς ἀφήσῃ νὰ
ἐξέλθωσιν. Ναὶ μὲν φοβεῖται τὸ ξύλον τοῦ
κύθεντου, ἀλλ' ὅταν πρόκηται περὶ μικρᾶς
διασκεδάσεως καὶ πρὸ πάντων περὶ δει-
πνῶν ἐν τῷ καφεναίῳ, τί νὰ γίνῃ;

Καὶ ἐξέρχονται μεταμφισμέναι εἰς τὴν
πλατεῖαν· εὐρίσκουσι τὸν Πυλάδην, τὸν
Ὀρέστην, τὸν Κόμητα μεθ' ὧν συνδιασκε-
δάζουσιν. Συνεννοοῦνται μετ' αὐτῶν νὰ φύ-
γωσι καὶ θὰ ἐξετέλουν εὐθὺς τοῦτο, ἂν ὁ
Μούκιος ἐμποδισθεὶς νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ
Παταυίου καὶ εὐρὼν τὴν οἰκίαν κατὰ κλει-
στον δὲν ἤρχετο ἐν τῇ πλατεῖᾳ ἀναζητῶν
τὰς δραπετίδας.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως δὲν τὰς εὐρίσκει. Αἱ
κῆραι φεύγουσι καὶ αἱ κηὶ ἐπανελθοῦσαι
παραδίδουσι τὸ πᾶν εἰς τὴν λήθην. Ἀλλ'
ὁ γέρον δὲν ἠσύχαζε· μία προσωπὶς χαμαὶ
εὐρεθεῖσα τῷ ἀποκαλύπτει τὰ πάντα καὶ
ὅλη ἡ ὀργή του ἐκσπᾷ κατὰ τοῦ δυστυ-
χοῦς ὑπηρέτου ὃν ἀποδιώκει. Ὁ Πυλάδης
ὅμως καὶ ὁ Ὀρέστης τὸν τοῖχον τῆς αὐ-
λῆς πηδήσαντες ἀναγκάζουσι τὸν γέροντα
νὰ τοῖς παραχωρήσῃ τὰς θυγατέρας· τὴν
δ' ἀδελφὴν νυμφεύεται ὁ Κόμης, ὅστις
νεωτέραν αὐτὴν νομίζων τότε συγκατετέθη
νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον ὅτε ἔμαθεν ὅτι ἔχει
χρήματα καὶ . . . πόσα.

Ἐπὶ ταιαύτης ὥραίας ὑποθέσεως ἀνελίσ-
σεται τὸ κείμενον τοῦ μελοδράματος Gre-
cauzioni (Προφυλάξεις) τοῦ μελοποιῶ Ἐρ-
ρίκου Πατρέλλα.

Μουσικὴ ὥραία, εἰ καὶ ἐλαφρά, χαρακτη-
ρίζει τὸ μελόδραμα τοῦτο. Πρὸ πάντων
ἡ ἐκφρασις, ἡ χαρακτηρίζουσα τὸν Πατρέλ-

λαν ἀρετὴ αὐτῇ, εὐρίσκεται πανταχοῦ ἐπι-
κχυμένη. Οὔτε τόπον ἔχομεν ἀλλ' οὔτε
δυνάμεθα νὰ ἀναλύσωμεν ὁλόκληρον τὸ
μελόδραμα. Ἐπιτροχάδην ὁμῶς σημειώ-
μεν δύο τρία τεμάχια. Τῆς ὑψιφώνου τὸ
ἀρχικὸν ᾄσμα ⁽¹⁾ (cavatina), ἡ τετραωδία
τῆς β'. πράξεως, καὶ τοῦ κωμικοῦ βαθυ-
φώνου τὸ ἐν τῇ β'. πράξει ᾄσμα

Queste sono due donzelle

καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ὥραία συνοδία τῆς κερατί-
νης σάλπιγγος (cornet a piston) εἶναι ἀξιο-
παρτήρητα. Ἰδίως δ' ἀξιοσημείωτος εἶναι
ἡ μονωδία τοῦ β'. βαθυφώνου ἐν τῇ πλα-
τεῖα τῶν μεταμορφισμένων

come fu! . . . che veggo qua

son sparite inanzi à me . . .

ἐνθα τὸ pizzicando ὅπερ ἐκτελοῦσι τὰ βιο-
λία καὶ τῶν αὐλῶν τὸ τερέτισμα (trillo)
σχηματίζουσι τόσον ὥραϊα τῶν χρυσαλλιδῶν
τὴν πτῆσιν, ἣν ἐκφράζουσιν οἱ στίχοι.

Ἡ δ' ἐκτέλεσις τοῦ μελοδράματος τοῦ-
του εἰς τὸ ὅποιον ἔλαβον μέρος σχεδὸν
πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου ἡμῶν, ἐγέ-
νετο ἀρκούντως καλὴ.

Ἡ ὑψιφώνος K. Rusavalle ἀνεφάνη ἐν
τούτῳ ὑπὸ τὴν κομφὴν ἐνδυμασίαν τῆς
θυγατρὸς τοῦ Μουκίου Ἀλβίνας. Εἰ καὶ ἐν
τῷ μελοδράματι τούτῳ αἱ γυναῖκες σγε-
δὸν πάντοτε ὁμοῦ ᾄδουσιν, οὐδεμία δὲ δύ-
νεται νὰ διακριθῇ μόνη, πλὴν ἀλλ' ὁμῶς
κατώρθωσε νὰ διακριθῇ διὰ τῆς χάριτος
καὶ τῆς γλυκύτητος ἣν κέκτηται ἡ φωνή
της. Ἰδίως δὲ τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς ᾄσμα, τὸ
μόνον ἐν ᾧ μόνη ἀναδείκνυται ἐψάλε μετὰ
τέχνης μεγίστης καὶ οὕτω καλῶς ὥστε
πάντοτε νὰ χειροκροτῇται θαυσιλῶς.

Ἡ ἑτέρα ὑψιφώνος K. Musconi, ἡ δευ-
τέρα τοῦ Μουκίου θυγάτηρ, εἰ καὶ μὴ ἔ-
χουσα σπουδαῖον μέρος καθὼ ἀναλαβοῦσα
τὸ τῆς βοηθητικῆς ὑψιφώνου (comprimaria),
ἀνεδείχθη ὁμῶς . . . ὅπου ἦτο δυ-
νατὸν ν' ἀναδειχθῇ.

Ἡ μεσόφωνος Κυρία Veralli τοῦ Μου-
κίου ἡ σεβαστὴ ἀδελφὴ κατέκτησε καὶ πάλιν
τοῦ κοινοῦ τὴν καρδίαν· εἶναι ἀμίμη-

(1) Πολλοὶ ἀπέτειναν ἡμῖν παρατηρήσεις ὡς
πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ὀνομασίας τῶν μουσικῶν
ὄρων. Αἱ πλείους τούτων εἶναι ἀρχαῖαι καὶ
εὐρηνται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μελοποιῶσι.

τος· φαίνεται γραῖα—ἤθελον νὰ εἶπω κα-
λὴ—οἰκοδέσποινα, ἐν ὅλῃ τῇ ἀφελείᾳ τῆς
πλέκουσα κνημίδα καὶ ἐπιτηροῦσα παντοῦ.
Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς ὥδῃς της; Εἶναι
περιττὸν, τὴν γνωρίζομεν ἐκ τῆς *Ιόνης*, τὴν
εἶδομεν ἐν τῇ *Μάρθα*, τὴν ἐθουμάσαμεν
ἐν τῇ *Cenerentola* καὶ ἐν τῇ *Pia di Tolo-*
mei. Τέχνη μεγίστη μετὰ φωνῆς συμπα-
θητικῆς καὶ γλυκείας τὴν συσταίνουσι
παντοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνδρῶν κρίνομεν περιττὸν νὰ
ἀναφέρωμεν τὸν βαρύφωνον Rossi, τὸν ὑψι-
φωνον Ciferi καὶ τὸν βαθύφωνον Fron-
toni. Δὲν ἔχουσι μέρος ἐν τῷ μελοδράματι
ὅπως ἀναδειχθῶσι. Σημειοῦμεν μόνον εἰς
τὸν τελευταῖον ὅτι δὲν πρέπει νὰ νομίζη
πάντοτε ὅτι παριστάνει τοῦ μακαρί-ου Βά-
κου τὸ πρόσωπον. Ἡ φωνὴ του . . . ὑπο-
μονή! ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὥς ποικίλη τὰ
κινήματα. Οὕτως ὅταν ἐν τῇ β'. πράξει
ἐρχεται ἐκ τοῦ καφενεῖου νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς
τὸ ἐν τῇ πλατεῖα πλῆθος τῶν μεταμορ-
φισμένων ἵνα ἀπομακρύνῃ τὸν γέροντα Μού-
κιον, λαμβάνει τοσαύτην σοβαρότητα καὶ
τοιούτον τραγικὸν ὅρος ὥστε νομίζει τις
ὅτι θὰ εἴπῃ τὸ ἐν τῷ *Μακθέθ*,

O noi perduti!

Emorto assassinato il re Duncano

Ὁ β' βαθύφωνος K. Ghiggioni ἐπιτυγ-
χάνει ἀρκούντως ὑπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ
Μουκίου. Ἐχει φωνὴν οἰανδήποτε ἦν ὁμῶς
γνωρίζει νὰ μεταχειρισθῇ ὅσον ἀφορᾷ κω-
μικὸν μελόδραμα. Ἀδελφὸς δ' ἀρκούντως κα-
λῶς τὴν ἐν τῇ β'. πράξει μονωδίαν του.

ὑπολείπεται ἡμῖν ὁ κωμικὸς K. Castelli
Cilli τῶν Precanzioni ὁ ἥρως. Τὸν ἠδίκη-
σαμεν ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει τῆς *Μάρθας* ἢ
μᾶλλον ἠδίκησεν αὐτὸς ἑαυτόν. Ἀπέδειξεν
ἐνταῦθα ὅτι οὐ μόνον κωμικώτατος εἶναι
ἀλλὰ καὶ κέκτηται πρωτοτυπίαν οὐ τὴν
τυχοῦσαν καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἐφευρίσκων
καί τι νέον. Παραλείπομεν ἵνα ἀναφέρωμεν
τὰ περίφημα ρινόμακτρα καὶ τὰς τερα-
στίας κλεῖδας. Ἀξίος ὁμῶς ἐπαίνων εἶναι
ἐν τῇ τετραωδίᾳ μετὰ τῶν γυναικῶν ἐν τῇ
β'. πράξει καὶ ἐν τῇ μετὰ τοῦ Μουκίου
δυωδίᾳ τῆς γ'. πράξεως. Τὸ *tieni tieni*
tieni εἶναι ἀρκούντως ἐκφραστικόν. Τὴν δὲ
φωνὴν του μεταχειρίζεται κωμικώτατα.

συστρέφον αὐτὴν ἐπὶ τὸ ἀστείότατον.

Καὶ ὁμῶς τοιαῦται αἱ *Precauzioni* δὲν ἤρξαν ἐν γένει ἐν Ἀθήναις. Ἀγνοοῦμεν τὸν λόγον. Μή τοι ἡ σοβαρὰ τῶν Ἀθηναίων κοινωνία ἀπεχθάνεται τὰ κωμικὰ μελοδράματα καὶ τὴν κωμικὴν μουσικὴν;

Καὶ ἐρχόμεθα ἐπὶ τὸν *Ναβουχοδονόσωρα* τοῦ μελοποιῦ Βέρδη. Ἀληθῶς ἡ μετάβασις εἶναι ὀλίγον ἀπότομος πλὴν δὲν σημαίνει.

Πρὸ παντὸς ἄλλου λόγου ἐπὶ τοῦ μελοδράματος τούτου, τολμῶμεν μίαν παρατήρησιν πρὸς τὴν σεβαστὴν ἐπιτροπὴν τὴν διέπουσαν τὰ τοῦ θεάτρου. Ὁρχίζεσθαι εἶναι τὰ μεγαλοπρεπῆ (*grandiose*) μελοδράματα καὶ ὁμολογουμένως μεγίστην ἀφίνουσιν ἡδονὴν εἰς τὸν θεατὴν ὅτε συνενοῦντα μετὰ τῆς μουσικῆς μεγαλοπρεπῆ σκηνηκὸν διάκοσμον. Εἶναι ὁμῶς γελοῖον ἀντικρὺς ὅταν δὲν ὑπάρχωσι τὰ μέσα νὰ τίθῃται ἐπὶ σκηνῆς ὁ *Ναβουχοδονόσωρ* ἐπὶ παραδείγματι χάνει τις καὶ τὴν περὶ θεάτρου ἰδέαν καὶ τὰ πάντα ὅταν βλέπῃ τὰς γελοίας τῶν χορῶν ἐνδυμασίας, τὰς ἔτι γελοιωδέστερας τῶν ἡθοποιῶν καὶ τὰς στερεοτύπους σκηνάς· δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν ἀναχρονισμῶν διότι ἐπὶ τέλους δὲν εἶναι ἀπίθανον μέλος τι τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀνεῦρε περγαμηνὴν τινὰ ἐν ᾗ νὰ λέγῃται ὅτι ὁ *Ναβουχοδονόσωρ* εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ Μακεδόνας στρατιώτας καὶ συνάφας μετὰ τῆς Γαλλίας συμμαχίαν ἀνῆρτησεν ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ δουκικοῦ ἀνακτόρου τοῦ τὰς σημαίας αὐτῆς.

Πλὴν ὁμῶς περιορισθῶμεν εἰς τὴν μουσικὴν.

Ὁ *Ναβουχοδονόσωρ* εἶναι ἐκ τῶν πρώτων μελοδραμάτων τοῦ Βέρδη (*Μάρτιος* 1842) ἢ μάλλον τὸ πρῶτον αὐτοῦ μελόδραμα δι' οὗ ἀνυψώθη καὶ δι' οὗ ἤρξατο ἡ φήμη αὐτοῦ. Ὅταν παρέστησαν τὸ πρῶτον τὸ μελόδραμα τοῦτο ἐν τῷ Ἰταλικῷ θεάτρῳ (*Theatre - Italien*) τῶν Παρισίων τὸν Ὀβριὸν 1845, οἱ Παρισινοὶ ἀνεῦρον ἐν αὐτῷ ἀρμονίαν θορυβώδη μᾶλλον ἢ τεχνικὴν. Ὁ πλοῦτος τῶν ἑκκεράτων, τῶν σαλπίγγων, τῶν κερατίνων σαλπίγγων καὶ ἐν γένει τῶν χαλκίνων ὀργάνων ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς

τὸ νὰ συντεθῇ τὸ εὖρυς τοῦτο τετράστιχον.

Vraiment l' affiche est dans son tort
En faux on devrait la poursuivre
Pourquoi nous annoncer Nabucodonosor
Quand c' est Nabucodonosor-cuivre?

Καὶ ὁμῶς ἡ μουσικὴ αὕτη εἶναι ὥραία· ἀνευρίσκει τις τὸν Βέρδη καθαρὸν ἐν αὐτῇ μετὰ τὴν πυρετώδη ἀνησυχίαν τῆς νεότητος καὶ μετὰ τὴν σπριγῶσαν διάνοιαν αὐτοῦ. Ἡ ἀξία αὐτοῦ ἀναπτύσσεται ἐν τῇ ὥραία τριωδία τῆς Α'. πράξεως καὶ ἐν τῇ ἀπαραμίλλῳ δωδία τῆς Γ'. πράξεως μετὰ τοῦ *Ναβουχοδονόσωρος* καὶ τῆς Ἀδριανῆς. Εἰς τινὰ μέρη ὑπενθυμίζει μεταγενέστερα μελοδράματα αὐτοῦ· τὴν *Λουίζαν Μούλτερ* ἐν τῷ ἄσματος τῆς ὑψίφωνου τῆς Β'. πράξεως καὶ τοὺς *Λομβαρδοὺς* ἐν τῇ προσευχῇ τῆς Γ'. πράξεως, εἰ καὶ αὕτη ἀναμιμνήσκει εἰς τὸν ἀκούοντα τὴν τοῦ *Μωϋσέως* τοῦ *Ροσσίνι*. Ἐν γένει δ' εἰπεῖν καὶ ὁ *Ναβουχοδονόσωρ* ἐνέχει τὸ μέγα ἐκεῖνο τοῦ Βέρδη προτέρημα τοῦ νὰ μὴ κουράζῃ τοὺς ἀκροατάς. Βραχὺς καὶ σύντομος, ὅταν εἶδεν ὅτι κατάρθωσε τὸ ποθούμενον δὲν ἐπιμένει. . . . παρέρχεται ὡς ἀστραπή.

Τοῦ Βέρδη ὁ ἥρωες ἐν τῷ μελοδράματι εἶναι ὁ *Ναβουχοδονόσωρ* ὁ βαρύνων καὶ *Carboni* ἀνέλαθεν αὐτόν. Εἶναι γνωστὴ τοῦ ἀστέρος τούτου τοῦ ἡμετέρου θεάτρου ἡ ἀξία· ἂν τὸν ἐθαυμάσαμεν ἐν τῷ *Μακβέθ* καὶ τῇ *Μάρθα* ἀλλ' ἐδῶ . . . δὲν ἔχομεν λέξεις ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Μεγαλοπρεπὴς καὶ ἰσχυρὸς κατάρθωσε νὰ συγκινήσῃ τὸ θέατρον· ὅταν ἐν τῇ γ'. πράξει ἐκφωνεῖ τὸ *Perdona* ἐκεῖνο κατὰσπαράσσει τῆς καρδίαν καὶ κάμνει νὰ ἀναβλύζωσι τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ὅταν ἀνακράζει ἐν τῇ β'. πράξει τὸ

non son qüere son Dio

εἶναι ἀληθῶς Θεός, ἀλλὰ Θεός τῆς ᾠδῆς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πάντες οἱ λοιποὶ ἡθοποιοὶ φαίνονται ξύλιναί τινες πλαγγόνες, νευρόσπαστα ἀνοίγοντα ἐπιπλάστως τὸ στόμα. Ὅτ' ἡμαυροῦμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ ἂν ὁμιλοῦμεν περὶ αὐτῶν, δύο ὁμῶς λέξεις ὁσον ἀφορᾷ τὴν ὑψίφωνον *K. Musconi* καὶ τὸν ὀξύφωνον *K. Ciferi*.

Ἡ *K. Musconi* ἐν τῷ *Ναβουχοδονόσωρ*

σορι κατέπεσεν· ἀγνοοῦμεν διατί ἀλλ' ὑποβάλλομεν αὐτῇ μίαν συμβουλήν.

Ἡ ἐλλειψὶς τῶν μεσαίων αὐτῆς τόνων τὴν ἑκάμα νὰ ἀποκτήσῃ χαμηλοὺς τόνους, οἵτινες ἀρμόζουσι κυρίως εἰς μεσόφωνον· ἐνόησεν, ὅτι τὸ κοινὸν ἀρέσκεται εἰς τοὺς τόνους τούτους καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς χαμηλόνῃ ὅσον τὸ δυνατόν πλεῖότερον. Ἀφανίζεται· καὶ ἐκβάλλει φωνὰς συνεσφιγμένας ἀπιθάνους. Ἄς ἐμμεῖνῃ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ᾧ ἦδεν ἐν τῷ *Musical* καὶ ἄς ἦναι βεβαία ὅτι ἔσται ἀρεστοτέρα.

Ὁ ὀξύφωνος Κ. Ciferi ἦλθεν ἐν Ἀθήναις ὡς βοηθητικὸς ὀξύφωνος (*compingario*) ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν ἐτέρων δύο ὀξυφώνων μένει ὁ κύριος τῆς σκηνῆς. Τῷ ἀποτείνομεν δύο λόγους ἐνθαρρυντικούς καθότι αὐτὸς ἐφέτος ὁμολογουμένως ὡς ἄλλος Ἀτλας ἐκράτησε τὸ θέατρον τῶν Ἀθηναίων. Ἡ φωνή του δὲν στερεῖται γλυκύτητός τινος εἰ καὶ οἱ μεσαῖοι τόνοι τῷ ἐλλείπουσιν. Ἄς ἐπμεῖνῃ, ἄς γυμνάζεται καὶ ἄς ἦναι βέβαιος ὅτι ἐντὸς συντόμου χρόνου δὲν θὰ ἀναβῇ μόνον ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς σκηνῆς ὡς ἄ. ὀξύφωνος.

ΒΕΡΟΣ.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ.

Ἑταιρίαι καὶ Σύλλογοι. — Τὴν 4 Ἰανουαρίου ἐγένετο ἡ ἐτησίᾳ συνέλευσις τῆς Ἑταιρίας τῶν φίλων τοῦ Λαοῦ. Ὁ πρόεδρος Κ. Α. Γ. Σουτζος καὶ ὁ γραμματεὺς Κ. Ν. Δεληγιάννης ἀνέγνωσαν τὴν λογοδοσίαν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πράξεων τῆς ἑταιρίας. Μετὰ ταῦτα ἐξελέχθη τὸ νέον συμβούλιον, καὶ πρόεδρος μὲν ὁ Κ. Α. Γ. Σουτζος, ἀντιπρόεδρος ὁ Κ. Κ. Δόσιος, γραμματεῖς οἱ Κ. Κ. Ν. Δεληγιάννης καὶ Ι. Περδάνογλους, ταμίας ὁ Κ. Π. Λάμπρος, σύμβουλοι δὲ οἱ Κ. Ν. Δραγούμης καὶ Γ. Χρυσοβέργης. Ἐλεγχταὶ δὲ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος προεχειρίσθησαν. οἱ Κ. Κ. Θ. Ζαῦμης, Κ. Κωστής καὶ Δ. Χαραλάμπης.

— Πρὸ τινος συνέστη ἐνταῦθα ὑπὸ μαθητῶν τοῦ Α' καὶ Β' γυμνασίου φιλολογικὸς

Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Κοραῖς*. Συγχαίρομεν τοὺς νέους τούτους διὰ τὴν καλὴν τῶν ταύτην ἀρχήν.

— Τῇ 25 Δεκεμβρίου ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος *Βύρων* ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ. Ὁ πρόεδρος κ. Κ. Μουσοῦρος ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον τῇ περιστάσει, τυπωθέντα κατόπιν εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον.

— Κατ' αὐτὰς ἐγένοντο αἱ δύο ἐτήσιοι συνέλεύσεις τῆς *Φιλελευθερικῆς Ἑταιρίας*, καθ' ἃς ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία περὶ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἐξελέχθη δὲ καὶ τὸ νέον Συμβούλιον. Καὶ πρόεδρος μὲν ὠνομάσθη ὁ Κ. Λέων Μελάς, ἀντιπρόεδρος ὁ Κ. Ν. Χατζόπουλος, γραμματεὺς ὁ Κ. Χρήστος Ν. Φιλαδελφεὺς καὶ σύμβουλοι οἱ Κ. Κ. Δ. Λεβίδης, Ἡρ. Μητσόπουλος, Ἀλ. Σουτζος, Ι. Μάτσας, Π. Ρομπότης, Ι. Βενέτης, Ν. Ζηρὸς, Κ. Κοντογόνης.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ σχέδιον Κανονισμοῦ πρὸς σύστασιν συλλόγου ῥιπῆς ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν Κερκύρα ὁμοίου.

— Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ὁ *Παρνασσὸς* ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα· ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Ἱεροκλέους περὶ τῆς παρ' ἀρχαίοις *Ἑλλησι ξενίας*, ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Βενετσανοπούλου περὶ *ψυχῆς*, ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Τολμίδου περὶ τῆς ἐν *Ἑλλάδι δημοτικῆς ἐκπαίδευσσεως*, ὑπὸ τοῦ Κ. Σπ. Λάμπρου ὑπόμνημα περὶ *Δημητρίου Τζιλιμπάρη*, ὑπὸ τοῦ Κ. Μ. Φραγκάτου περὶ *Σαπφούς*, ὑπὸ τοῦ Κ. Σ. Φωτιάδου *ἱστορία καὶ φιλοσοφία τῆς ἱατρικῆς*, ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰω. Ῥαπτάρχου ὁ *Ἀδης* καὶ ὁ παράδεισος παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι, ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Παπαγεωργίου ὁ *ἐκ τῆς Ἀθείας ἀνωφελὲς κίνδυνος*.

— Ἐν Σύρῳ ὑπεγράφη τὸ καταστατικὸν ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἑλληνικὴ βαμβάκουργικὴ ἑταιρία ἢ Ὀμόροια*, συστηθησομένης πρὸς ἐγκαθίδρυσιν ἐργοστασίου ἀρχομένου μὲν διὰ τῆς νηματοποιίας, προωρισμένου δ' ἀρχότερον νὰ εἰσαγάγῃ καὶ τὴν ὑφαντικὴν.